

Giới thiệu Pháp Luân Đại Pháp

Pháp Luân Đại Pháp, còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài tập nhẹ nhàng, trong đó có một bài tọa thiền, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc. cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

Nga: Nhóm Pháp Luân Đại Pháp được mời đến biểu diễn và nâng cao nhận thức tại một sự kiện cộng đồng

Múa long

[MINH HUỆ] Ngày 23 - 24 tháng 12, các học viên Pháp Luân Công ở địa phương được mời biểu diễn tại một sự kiện được tổ chức bởi một trung tâm đào tạo cảnh sát ở Matxcova.

Các học viên biểu diễn múa lân truyền thống Trung Quốc và múa long ở ngoài trời, và một nhóm múa "tiên nữ" ở bên trong, đã được khán giả hoan nghênh nhiệt liệt.

Các học viên cũng phân phát các tài liệu Pháp Luân Công cho khán giả và lập một gian hàng ở bên trong, dạy mọi người cách gấp hoa sen giấy.

Trung tâm đào tạo cảnh sát đã cấp bằng khen cho các học viên để thể hiện sự cảm kích đối với những màn biểu diễn của họ và ca ngợi tiêu chuẩn Chân-Thiện-Nhẫn. ◇

Trung tâm đào tạo cảnh sát cấp bằng khen cho các học viên

Pháp Hội chia sẻ kinh nghiệm Pháp Luân Đại Pháp được tổ chức ở Singapore

Pháp Hội chia sẻ kinh nghiệm Pháp Luân Đại Pháp Singapore 2011

Bài của một học viên Pháp Luân Công ở Singapore

[MINH HUỆ] Pháp hội chia sẻ kinh nghiệm tu luyện Pháp Luân Đại Pháp Singapore được tổ chức vào ngày 26 tháng 12 năm 2011. Các học viên đến từ Singapore, Malaysia, Indonesia, Việt Nam, Ấn Độ, Úc... với mọi lứa tuổi và từ mọi tầng lớp, đã chia sẻ những

câu chuyện cảm động của họ về tu luyện.

Bà Zhuo đã chia sẻ về việc Pháp Luân Đại Pháp đã cho bà một cuộc đời mới như thế nào. Chứng đau đầu vốn hành hạ bà 40 năm, đã biến mất sau khi tập Pháp Luân Công.

Cô Luo là một học viên trẻ tuổi luôn mỉm cười. Sinh ra trong một gia đình nông dân nghèo, cô mang nhiều bệnh tật kể từ khi còn bé,

tiếp trang 1

Pháp Hội chia sẻ kinh nghiệm Pháp Luân Đại Pháp được tổ chức ở Singapore

...nhưng kể từ khi cô nghe nói về Pháp Luân Đại Pháp từ một học viên ở Singapore, cuộc sống của cô đã hoàn toàn thay đổi. Khổ đau và bất lực của cô đã kết thúc. Cô bắt đầu một cuộc sống mới tươi sáng trên con đường tu luyện. Cô đã nói từ tận đáy lòng mình: *“Tôi đã đắc Pháp! Tôi có Sư Phụ! Tôi sống trong hạnh phúc!”* ◇

Trưởng và phó Cục Công an huyện Cửu Giang, tỉnh Giang Tây, đang bị ĐCSTQ giam giữ và thẩm vấn

Ngô Chính Dương, Trưởng Cục công an huyện Cửu Giang, và Lục Long Lai, Phó cục và cũng là Trưởng Phòng 610 địa phương, cả hai đều đang bị ĐCSTQ giam giữ và thẩm vấn vào ngày 17 tháng 10 năm 2011. Khi còn tại nhiệm, hai người này đã tích cực sách nhiễu và ngược đãi các học viên Pháp Luân Công. Sau những nỗ lực giảng rõ sự thật liên tục của các học viên, ông Ngô và ông Lục đã dần dần hiểu ra sự thật và không còn làm tổn thương đến các học viên trong hai năm qua. Tuy nhiên, họ cũng phải chịu trách nhiệm về những việc đã làm trước đây, việc bị giam giữ và thẩm vấn là một sự trừng phạt thích đáng đối với họ.

Lý Kiến Hoa là Trưởng Phòng 610 đầu tiên của huyện Cửu Giang. Để bảo vệ lợi ích riêng của mình, ông ta đã ngược đãi, tra tấn các học viên tàn bạo và gây ra cái chết của nhiều học viên. Ông Lý đã chết ở tuổi 45 vì bị xuất huyết nội.

Thiện giả thiện báo, ác giả ác báo. Vấn đề không phải là *“nếu”* mà là *“khi nào”*. Thân là từ bị nhưng cũng uy nghiêm. Hy vọng rằng các viên chức thực thi pháp luật sẽ học được những bài học này và không còn phạm những tội ác gây nguy hiểm đến cho bản thân và gia đình của họ. ◇

Đoàn Nghệ Thuật Thần Vận biểu diễn ra mắt mùa diễn 2012, được tán dương bởi các nghệ sĩ

[MINH HUỆ] Đoàn Nghệ Thuật Thần Vận có trụ sở ở New York đã có buổi diễn ra mắt mùa diễn 2012 tại Nhà hát Opera Winspear, ở Dallas, Texas hôm 16 tháng 12 năm 2012. Tổng cộng Công ty đã thực hiện ba buổi diễn.

Ông Hector Guzman, chỉ huy trưởng dàn nhạc giao hưởng Plano, dàn nhạc giao hưởng Irving, và dàn nhạc giao hưởng San Angelo, nói rằng ông muốn xem Thần Vận vì sự kết hợp độc đáo giữa các nhạc cụ Đông phương và Tây phương của dàn nhạc.

Ông John Toia, Giám đốc sản xuất tại Nhà hát Winspear Opera House nói, *“Rất đẹp, lộng lẫy, và thực hiện rất tốt. Hết sức chuyên nghiệp”*. Ông Toia quyết định đến xem buổi diễn cùng vợ ông sau khi xem lướt qua một buổi diễn tập.

Cô Jennifer Ciobanu, một ca sĩ hát nhạc cổ điển có học vị tiến sĩ về diễn xuất thanh nhạc đã đi cùng với bạn của mình, cô Redon Forest, một cựu nghệ sĩ dương cầm đến xem Thần Vận. Cô nói, *“Tôi nghĩ rằng các ca sĩ thật tuyệt.”* *“Giọng nữ cao có một chất giọng tuyệt vời. Trong, đẹp, kỹ thuật rung giọng tốt và đều”*, cô thốt lên. *“Dàn nhạc, trang phục là hạng nhất, đẹp nhất mà tôi từng thấy”*. *“Âm nhạc một mặt được hợp nhất hết sức hoàn hảo với vũ múa khiến tôi thực sự đã quên mất rằng mình đang nghe một dàn nhạc biểu diễn.”*

Trước khi Đoàn Nghệ Thuật Thần Vận đến Dallas, các quan chức dân cử địa phương đã gửi lời chúc mừng qua thư để công nhận và ngợi ca nỗ lực to lớn của Thần Vận trong việc quảng bá văn hóa Trung Hoa truyền thống.

Quan chức dân cử địa phương gửi lời chúc mừng

Trước khi Đoàn Nghệ Thuật Thần Vận đến Dallas, các quan chức dân cử địa phương đã gửi lời chúc mừng qua thư để công nhận và ngợi ca nỗ

lực to lớn của Thần Vận trong việc quảng bá văn hóa Trung Hoa truyền thống.

(Từ trái qua phải hàng đầu tiên) Nghệ sĩ Eddie Bernice Johnson và ông Kenny Marchat, Thị trưởng Todd Meier của Addison, Thị trưởng Stephen Terrell của Allen, Thị trưởng Dr. Robert Cluck của Arlington; (từ trái qua phải hàng giữa), Thị trưởng Jim Story của Bedford, Thị trưởng Mary Lib Saleh của Euless, Thị trưởng Maher Maso của Frisco, Thị trưởng Ronald Jones của Garland, Thị trưởng Richard Ward của Hurst; (từ trái qua phải hàng cuối), Thị trưởng Brian Loughmiller của McKinney, Thị trưởng Oscar Trevino của North Richland Hills, Thị trưởng Phil Dyer của Plano, Thị trưởng John Terrell của Southlake.

Bối cảnh của Đoàn Nghệ Thuật Thần Vận

Có trụ sở tại New York, Đoàn Nghệ Thuật Thần Vận được thành lập năm 2006 với sứ mệnh phục hồi nền văn hóa truyền thống 5000 năm của Trung Quốc.

Thần Vận giới thiệu những màn biểu diễn âm nhạc và múa Trung Quốc cổ điển đầy màu sắc và hứng khởi. Hàng năm, Thần Vận đưa ra một chương trình vũ đạo, ca khúc, và nhạc nền hoàn toàn mới. Cốt lõi của các chương trình của Thần Vận là múa Trung Quốc cổ điển với nhiều điệu múa dân gian và dân tộc trong suốt buổi diễn. ◇

Tám năm nhức đầu và mất ngủ đã biến mất sau hai ngày tập Pháp Luân Công

Một câu chuyện từ Khóa dạy Pháp Luân Đại Pháp chín ngày ở Toronto gần đây

Theo Chương Vận, một phóng viên của báo Minh Huệ

[MINH HUỆ] Bà Chu là một dân nhập cư mới vào Canada. Bà từng là một vận động viên và sức khỏe của bà rất tốt về nhiều mặt ngoại trừ việc bà hay bị nhức đầu. Bà bị nhức đầu rất dữ dội trong tám năm qua và không thể tìm ra nguyên nhân. Một buổi chiều thứ tư gần đây, tại nhóm học Pháp địa phương, bà đã kể lại trải nghiệm của mình trong khi tham gia Khóa dạy Pháp Luân Đại Pháp chín ngày tại Toronto.

Tháng 2 vừa qua, bà Chu đã đọc thông tin về Khóa dạy chín ngày và quyết định tham dự. Vào ngày đầu có tuyết rơi và bà không thể tìm được lớp học, vậy nên bà đã gọi điện thoại nhờ giúp đỡ. Một học viên địa phương là cô Tống đã đón bà và đưa bà đến nhà cô ấy là nơi mà lớp học chín ngày đang được tổ chức.

Bà Chu nói rằng vào ngày đầu tiên, nhiều

người đã đến và mọi người rất ôn hòa khiến bà cảm giác giống như bà đang ở chính nhà của mình. Đây là lần đầu tiên bà nghe về cuộc đàn áp tại Trung Quốc. Bà cho biết: *“Tôi không cảm được nước mắt.”*

Bà Chu từng được nhiều bác sĩ khám nhưng không ai có thể chữa được bệnh nhức đầu của bà. Bà nói: *“Tôi đã từng gặp nhiều bác sĩ và từng dùng nhiều phương thuốc cả của Tây y và Trung y.”* Bà nói rằng khi cơn đau quá khó chịu: *“Tôi chỉ muốn đập đầu vào tường.”* Bình thường bà chỉ ngủ ba tiếng mỗi ngày và không bao giờ ngủ hơn năm tiếng được. Bà không thể ngủ trong lúc bị nhức đầu: *“Tôi phải ngồi và thức cho đến tận lúc bình minh.”*

Vào ngày thứ hai tham dự khóa giảng chín ngày, bà Chu đã gọi cho mẹ mình ở Trung Quốc đại lục với tin tốt lành: *“Bây giờ con có thể ngủ được rồi!”*

Bà nói rằng bây giờ bà không còn bị nhức đầu nữa và có thể ngủ khoảng bảy tiếng.

[MINH HUỆ] Tên tôi là Wu Bin, ở tỉnh Hà Bắc. Từ năm 1998 mẹ tôi đã giới thiệu Pháp Luân Đại Pháp cho tôi, và không ngừng giảng rõ sự thật cho tôi. Nhưng tôi đã bị lừa dối bởi những lời nói dối tràn ngập của chính quyền Giang Trạch Dân sau ngày 20 tháng 7 năm 1999.

Tôi đã nghi ngờ Đại Pháp cho đến một buổi tối tháng Năm năm 2005. Tối hôm đó tôi đang đi bộ với một người bạn trên đường trở về cư xá. Sau khi chia tay nhau, tôi đi vào một quãng đường tối, một tên cướp đột nhiên nhảy sấn tới dí dao vào tôi và yêu cầu: *“Tiền đâu! Đưa đây!”*. Trí óc tôi lúc đó trống không. Tôi quay lại nhìn bạn tôi; anh ấy không thấy

Một bookmark Đại Pháp đã ngăn cản con dao của tên cướp

những gì xảy ra phía trước và đi chậm chậm về phía chúng tôi. Tôi vội vã nói: *“Tôi chỉ là một sinh viên nghèo tôi không có tiền. Làm ơn để tôi đi.”* Tôi giơ tay lên trước ngực khi nói, bàn tay tôi chạm vào bookmark Pháp Luân Đại Pháp trên túi áo trước ngực. Tôi chợt nhớ mẹ tôi đã nói với tôi, *“Hãy niệm thầm ‘Pháp Luân Đại Pháp hảo’ khi con gặp nguy hiểm sẽ bảo vệ cho con thoát khỏi nguy hiểm.”* Khi tên cướp nghe rằng tôi không có tiền hẳn ta thành linh đăm dao vào ngực tôi. Con dao đâm xuyên qua áo và

Bà hiếm khi gặp mộng và bà ngủ rất ngon.

Bà Chu sống ở ngoại ô và bà tốn khoảng 1 tiếng rưỡi để đi xe buýt công cộng đến lớp học chín ngày. Bà nói rằng bất kể tuyết rơi thế nào, bà vẫn không bỏ lỡ một ngày nào.

Hiện tại bà Chu tập các bài công pháp mỗi ngày. Bà có thể dễ dàng bắt chéo hai chân khi ngồi thiền định. Bà cho biết thỉnh thoảng bà có đến nhà cô Tống để học Pháp. Bà nói: *“Ở với các đồng tu giống như ở với người thân trong gia đình vậy. Tôi cảm thấy rất thoải mái và an toàn.”*

Từ khi học Pháp Luân Công, bà Chu trở nên ôn hòa hơn trong cuộc sống và công việc hàng ngày. Bà nói: *“Hiện giờ tôi coi nhiều việc rất nhẹ nhàng.”* *“Ví dụ khi các đồng nghiệp bàn tán về việc những người khác sai hay đúng ra sao, tôi đều không tham gia vào. Điều này không còn quan trọng với tôi nữa.”* Bà cũng nhận ra rằng bà không còn chú ý đến lỗi lầm của những người khác nữa và bà thích giúp đỡ họ nhiều hơn.

Bà Chu tin rằng chìa khóa để tu luyện chính là tu tâm tính thông qua các nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn. Sau nửa năm tu luyện, bà cảm thấy một sự thay đổi lớn: *“Hiện tại tôi biết mình phải làm gì, và tôi không quan tâm đến những việc vặt vãnh như trước kia.”* ♦

lạnh lùng chạm vào da tôi. Tôi kinh hoàng và ngã xuống đất. Mãi cho đến khi bạn tôi đến và hỏi có chuyện gì xảy ra, tôi mới có cảm giác trở lại. Lúc đó tôi mới biết tên cướp đã bỏ đi. Tôi kiểm tra vết thương, nhưng không tìm thấy thương tích gì. Làm sao điều đó có thể xảy ra? Rõ ràng là tôi đã thấy con dao đâm xuyên vào người tôi. Ai đã cứu tôi? Tôi nhìn lại ngực và thấy cái bookmark nhỏ hơn 2 inches đã bị con dao cắt ra từng miếng. Nó đã ngăn cản con dao và bảo vệ tôi. Bạn tôi cũng hết sức kinh ngạc. Tôi đã rất xúc động trước sức mạnh của Đại Pháp, và chân thành cảm ơn lòng nhân từ và sự tôn nghiêm của Sư Phụ Lý Hồng Chí. ♦

Một luật sư tài giỏi bị bắt nửa năm, gia đình ông mới nhận được lệnh bắt

[MINH HUỆ] Ông Hùng Vĩ Minh, một kỹ sư giỏi ở Vũ Hán, đã bị bắt vào ngày 22 tháng 04 năm 2011. Sáu tháng sau khi ông Hùng bị bắt, gia đình ông mới nhận được lệnh bắt, ghi ngày 24 tháng 10, thông báo rằng ông Hùng đã vi phạm Điều 300 Bộ luật hình sự.

Gia đình ông Hùng đã hỏi công an lý do tại sao lại mất sáu tháng để chuyển lệnh tạm giam đến. Họ muốn biết liệu điều đó là hợp pháp theo luật pháp Trung Quốc hiện hành. Hai công an đều bực mình và nói “*Tại sao phải hỏi câu đó?*”

Bị bắt giữ, lục soát nhà và giam cầm tại nhiều nhà tù khác nhau

Ông Hùng là một người tốt, ôn hòa, hay giúp người và là chỗ dựa cho cha mẹ ông, đều đã hơn 70 tuổi, và một đứa con 5 tuổi. Ông Hùng từng là một kỹ sư điện. Ông có niềm tin kiên định vào Pháp Luân Đại Pháp và đã đến Bắc Kinh để thỉnh nguyện công lý cho Pháp Luân Công. Kết quả ông bị Đảng cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) bức hại và bị thôi việc. Sau đó ông làm việc như một luật sư độc lập. Công việc chuyên nghiệp đó đòi hỏi nền tảng khoa học/ kỹ thuật, có kiến thức về luật, và có khả năng viết báo cáo. Nhiều khách hàng và quản lý của ông đều tin tưởng ông và hài lòng với công việc của ông.

Sáng ngày 22 tháng 04 năm 2011, ông Hùng đã không đến chỗ làm. Thay vào đó, có ba công an đến văn phòng ông và lục soát bàn làm việc, máy tính của ông và tuyên bố rằng ông đã bị bắt. Nhà ông Hùng cũng bị lục soát, máy tính, máy tính xách tay, và máy in đều bị lấy đi. Trong sáu tháng, gia đình ông đã hỏi nhiều cơ quan chức năng về nơi ở của ông nhưng đều không có câu trả lời, hay nhận được văn bản pháp luật nào. Họ chỉ nghe những lời cáo lỗi và bị đối xử thô lỗ. Sau khi đưa ra nhiều lý do bào chữa, Phòng kháng cáo Vũ Hán đã nói với họ, “*Chúng tôi đã nhận được chỉ thị từ cấp trên rằng phòng kháng cáo không chấp*

Ông Hùng Vĩ Minh

nhận những trường hợp liên quan đến Pháp Luân Công.” Họ cũng nói rằng Đội an ninh nội địa (Đội số 1) thuộc Bộ công an đang thụ lý vụ việc và không ai có thẩm quyền can thiệp vào việc này.

Sau khi bị bắt, ông Hùng đã bị giam tại nhiều nơi khác nhau và bị tra tấn để buộc phải từ bỏ tập Pháp Luân Công, như: cầm ngủ, bị giám sát trong nhiều giờ và phải nghe những tiếng ồn lớn được phát ra từ vài chiếc TV. Thức ăn và nước uống của ông bị cho nhiều loại thuốc không rõ tên... Đầu tháng 10, Phòng 610 đã chỉ đạo công an tổng hợp lại hồ sơ của 09 học viên, trong đó có ông Hùng. Họ muốn Viện kiểm sát quận Vũ Xương mở phiên xử, buộc tội các học viên vi phạm Điều 300 Bộ luật hình sự. Nhưng vụ việc đã được chuyển đến Bộ Công an vì không đủ điều kiện để khởi tố tội hình sự. Bản thân Điều 300 Bộ luật hình sự, “*phá hoại việc thi hành luật pháp*” là một lời buộc tội mơ hồ.

Theo những thông tin được thu thập từ nhiều nơi khác nhau, việc ông Hùng bị mất tích không phải là trường hợp cá biệt. Có hơn 10

học viên bị bắt vào ngày 22 tháng 04 ở Vũ Hán. Điều này lại tiếp diễn vào tháng 05. Ở mỗi trường hợp, các trình tự luật pháp hoặc việc thông báo đều bị bỏ qua. Gia đình các học viên cũng không được thông báo lý do bị bắt hay nơi giam giữ các học viên. Sau đó, Phòng 610 chỉ đạo phòng công an tổng hợp hồ sơ của chín học viên thành một vụ lớn. Sáu tháng sau khi bắt giữ, công an đã chính thức giam giữ ba học viên.

Bị bức hại trong nhiều năm

Ông Hùng trước đây là kỹ sư điện tử tại một công ty điện tử ở Vũ Hán. Vì thành tích xuất sắc trong công tác, ông đã được cử đến văn phòng của công ty tại Bắc Kinh. Ngày 20 tháng 07 năm 1999, ĐCSTQ bắt đầu cuộc đàn áp Pháp Luân Công. Lúc đó, công an đã chặn mọi người trên phố và hỏi họ có phải học viên không, ông Hùng đã thừa nhận ông là một người tập Pháp Luân Công nên bị bắt và đưa về Vũ Hán.

Tháng 08 năm 2000, ông Hùng cho một học viên, vốn trở thành vô gia cư để tránh bị bắt, ở nhà ông. Công an đã theo dõi và tìm cách bắt họ. Người học viên ở nhà ông Hùng đã thoát được. Ông Hùng bị giam tại Trại giam quận Thanh Sơn tại Vũ Hán trong một tháng và sau đó bị chuyển đến Trại tẩy não quận Thanh Sơn.

Tháng 02 năm 2001, ông đến Quảng trường Thiên An Môn để thỉnh nguyện công lý cho Pháp Luân Công và đã bị bắt giam tại Trại giam quận Thanh Sơn, Vũ Hán. Ông đã trốn khỏi Trại tẩy não. Công an ở quận bị kỷ luật vì ông bỏ trốn nên đã oán hận ông và muốn tra tấn ông. Ông bị giam 11 tháng và bị tra tấn đến tàn phế. Để trốn tránh trách nhiệm, họ đã tìm cách kết án ông một năm lao động cưỡng bức và bắt ông thi hành án ở bên ngoài trại lao động. Sau khi về nhà, sức khỏe của ông Hùng đã hồi phục, nhưng ông đã bị mất việc vì không viết tuyên bố không tập Pháp Luân Công. ◇